

Ministeriet det for rigtigt, at der i Lighed med, hvad der er Tilfældet i flere andre Lande, fastsættes Bestemmelser om offentlige Nødhjælpsarbejder, hvorved der gives de arbejdsløse Adgang til en Fortjeneste, der ligger højere end Understøttelserne, men dog ikke betager dem Interessen for at søge Beskæftigelse ved andet Arbejde, og saaledes at Adgangen til at oppebære Arbejdsløshedsunderstøttelse er betinget af, at vedkommende ikke kan faa Beskæftigelse ved saadant Arbejde.

Det af Ministeriet udarbejdede Lovforslag blev forelagt for Arbejdsløshedsnævnet og Tilsynsraadet for Centralarbejdsansvinningskontoret, der afgav Erklæringer derom.

I Folketingsudvalgets Betænkning udtaler et *Mindretal* (H. P. Hansen [Randers Amt], H. P. Hansen [Sorø Amt], J. P. Nielsen, Stauning og Trier), at det »maa ligesom Arbejdsløshedsnævnets Arbejderrepræsentanter principalt fastholde, at Tiderne ikke er inde til en Revision af de gældende Love om Arbejdsansvinnelse og Arbejdsløsheds-kasser. Først under normale Tider vil en frugtbar Drøftelse af disse kunne foretages. Dette var ogsaa forudsat af alle Partiers Repræsentanter ved Revisionsbestemmelsen i Loven af 22. December 1919. Loven om ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse af 22. December 1920 finder dette Mindretal ikke tilfredsstillende, men mener ikke, at der paa nærværende Tid er Mulighed for Gennemførelsen af Forandringer i den. Den kan paa en Tid, hvor 60 000 Arbejdere gaar ledige, ikke undværes«.

Under Hensyn til ovenstaaende stillede det nævnte Mindretal principalt Forslag om, at Loven om Arbejdsløsheds-kasser optages til Revision i Rigsdagssamlingen 1924—25, at Gyldigheden af Loven af 22. December 1920 om ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse forlænges til 1. November 1922, og at det paalægges Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg af 1917 at udarbejde Forslag til Regulativ for Iværksættelse af Nødarbejder til tariffmæssig Betaling samt Forslag om Tilvejebringelse af en Stats-Arbejdsfond. Dette Forslag forelægges Rigsdagen inden Udgangen af Aaret 1921. Mindretallets Forslag forkastedes imidlertid med 76 St. mod 40. Udvalgets Flertal (Repræsentanterne for Venstre og det konservative Folkeparti) sluttede sig i Hovedtrækkene til det forelagte Forslag. Et *Mindretal* (Dahlgaard og P. Munch) mente, »at det er af den største Betydning for Arbejdsløshedsforsikringens Fremtid i Danmark, at der skelnes skarpt mellem den ordinære Arbejdsløshedsforsikringslovgivning og den Lovgivning, det i en Krisetid kan være nødvendigt at gennemføre for at imødegaa den ekstraordinære Arbejdsløshed, saaledes at det i den ordinære Lovgivning paa dette Omraade stadig bliver muligt at bygge paa det historiske Grundlag for dansk Arbejdsløshedsforsikring, som hidtil alle Partier har kunnet samles om«. Min-